

COMPROMISO DE BARCELONA POR LA CONVIVENCIA

El Compromís de Barcelona per la Convivència, es una crida a totes les persones a actuar pacíficament en els diferents contextos de la vida quotidiana: familiar, escolar, laboral i comunitari.

Aquest és, sens dubte, el compromís conscient, responsable, lliure i ineludible que cadascú de nosaltres tenim envers conreu de la pau en el planeta.

PERSONES I POBLES ENS COMPROMETEM, DES D'ARA MATEIX, A:

- 1. Reinterpretar la qualitat de vida** de les nostres societats en relació a paràmetres de pau i concòrdia.

Es tracta d'identificar i definir aquells factors que veritablement contribueixen a millorar la qualitat de vida de totes les persones que, com a membres d'una mateixa família, avancem unides en el procés d'humanització. La pau i la concòrdia, enteses també com a formes de justícia i salut social, són clars indicadors del nostre moment evolutiu.

- 2. Construir la convivència** des del diàleg, l'escolta i l'intercanvi.

Viure plegats comporta saber dialogar, entrar en el món de l'altre disposats a fer l'esforç de comprensió necessari per tal que l'intercanvi resulti fructífer. Aprendre a escoltar i a expressar-nos per tal de ser escoltats requereix, alhora, contenció i voluntat d'entesa, només així podrem parlar d'autèntica comunicació.

- 3. Comprendre i acceptar els conflictes** com a reptes, oportunitats d'aprenentatge i motor de progrés.

Els conflictes formen part natural de la vida de totes les persones, per tant no es tracta de negar-los, ni d'evitar-los, sinó d'afrontar-los de forma conscient i madura, des del convenciment que el repte ens obrirà oportunitats múltiples de canvi que generaran nous horitzons.

- 4. Emprar fórmules creatives** de superació de problemes i dificultats.

La recerca d'alternatives en situacions de desacord, mancança, oposició o pèrdua posa de manifest que la capacitat creativa dels éssers humans és del tot aplicable a l'àmbit social, polític i cultural. La invenció de fórmules originals en què es contempen i respecten totes les persones per igual evita danys i humiliacions innecessaris.

5. Impulsar l'esperit de la mediació i la transformació positiva dels conflictes també des d'instàncies i poders públics.

Les institucions públiques han de treballar colze amb colze amb una ciutadania que reclama la difusió i generalització de mecanismes pacífics de gestió dels conflictes.

La complicitat dels poders públics i privats amb els individus és un requisit del tot indispensable de cara a la pràctica de la mediació i a la difusió de la cultura de mediació, en tant que procés regulat i efectiu de transformació social.

6. Renunciar a qualsevol forma de violència bé sigui directa, estructural o cultural.

Totes les persones hem d'estar disposades a eradicar la violència de les nostres ments, cors i esperits. La violència mostra el dolor i la impotència d'aquells que la infringeixen i dels que la reben i, generalment, tan sols engendra més violència.

7. Potenciar el desenvolupament humà com a veritable font de riquesa i felicitat.

El capital humà és el recurs més valuós del planeta, és per això que cal afavorir al màxim que cada persona i cada comunitat, lliures de traves innecessàries i enfrontaments inútils, gaudeixin d'oportunitats de créixer i evolucionar en el major nombre de direccions imaginables.

8. Apreciar la nostra diversitat reconeixent i compartint punts de vista, sentiments, cultures i valors plurals.

El patrimoni humà està constituït per un mosaic de peces que, lluny de ser fixes, són intercanviables, movibles i combinables. L'apreciació sincera de la pròpia manera de ser i d'entendre el món ens ha de fer persones prou generoses per tal d'oferir i acceptar noves configuracions socials.

9. Esdevenir ciutadans i ciutadanes del món participatius, no indiferents i actius.

La implicació i participació en la vida col·lectiva en pro d'una convivència basada en el respecte i la solidaritat contrària, per tant, a la indiferència i a l'exclusió és una tasca de totes les persones com a individus, com a membres d'una comunitat i com a éssers planetaris. **Només l'exercici actiu d'un civisme ètic ens pot garantir una convivència plena.**

10. Escriure la pròpia història vivint en pau i harmonia amb l'entorn.

Dur una vida digna, de la qual persones i pobles ens en sabem protagonistes, comporta la lliure elecció de formes de relació amb els altres i amb l'entorn que, arrelades en l'individu i en el grup, connecten harmònicament amb l'entorn. És en aquesta confluència on sorgeixen els espais per viure i conviure en pau.